

A SZENTEK SEREGE ÜNNEPEL

*2018. április 22. – Sandersné dr. Kovács Erzsébet
élőben elhangzott tanításának szövege belső használatra*

Örülünk, hogy közben Fináli Gábor is megérkezett, aki a Hunyadi téri zsinagóga rabbija. Hittestvérünk ő, és jelezte, hogy szeretne Izrael állam megalakulásának 70. évfordulója alkalmából szólni néhány szót. Hiszem, hogy ezt ma meg fogod tenni! Mi már régóta tegezzük egymást, tudom, hogy ez egy rabbival nem szokásos, de amikor még a kislányod meg sem született, mi már olyan régről kapcsolatban voltunk. Azért is imádkoztunk, hogy szülessen a kisbaba, és az Úr azt is megadta. Így két bizonyágtevőnk, és két prédikátorunk is van ma, ezért nagyon gazdag a mai napunk.

Nagy tapssal köszöntsük drága testvérünket, aki az egész zsidó népet képviseli itt! Megáldjuk a zsidó népet, és megáldjuk azokat, akik Izraelt szeretik! Nem titok, hogy Csiszér László nem csak énekelni szeret az Úrnak, amint hallottátok, hanem megtudtam azt is, hogy prédikálni is szeret. Ma ő is szót kért, és ami a szívében van, az a mi épülésünkre lesz, mert az Igét fogja szólni. Ő lesz a következő prédikáló, és ezzel el is fog telni az időnk a mai napon. Amit én készítettem, az meg majd a jövő hétre marad, de Isten mindenképpen megadja a lehetőséget, hogy elmondhassam. Nagyon szépen köszönöm! Lássátok meg, hogy Isten milyen bőséges jósággal lát el minket! Csodálatos a kegyelme, ugye? Áldott legyen a szent neve!

Fináli Gábor:

Shalom uvracha! Áldás és békesség mindenkinek! Izrael a héten volt 70 éves. Miért ezen a héten? Hiszen a világi dátum, a világi naptár szerint 1948. május 14-én alakult meg. Azért volt az évforduló idén április 19-én, mert a héber naptár szerinti Ijár hónap 5-ét tartják Izraelben. Ezért ez mindig másik világi, vagy polgári naptár szerinti napra esik. De mielőtt Izraelről szólnék egy pár szót, mindenképpen kötni akarnám valami bibliaihoz, és mi lenne más, amihez köthetném, mint az e heti szakaszunk, amit fölolvastunk a zsinagógákban.

Tudjátok nagyon jól, hogy Mózes 5. könyvét egy év alatt fölolvassuk úgy, hogy minden hétre esik egy-egy heti szakasz. Ezen a héten dupla szakaszunk volt, és különben a Mózes 3. könyvében tartunk. Nagyjából ott, ahol tévesen fordítva poklosságról, vagy még tévesebben fordítva lepráról beszélnek. Hogy miért téves ez a fordítás, az nagyjából ahhoz köthető, hogy amikor a Septuagintát lefordították görögre, akkor a lepráh görög szót használta az a 70 rabbi, aki fordította azt a könyvet. Ez a Biblia első görög fordítása. Onnan tudjuk, hogy nem valószínű, hogy a tankönyvekből, orvosi tankönyvekből ismert lepráról van szó, hiszen ez a dolog, ez a betegség, ez kijöhetett nemcsak a testre, hanem a ruhára, és a házra is. Ilyen betegséget nem nagyon ismerünk. Akkor pontosan mi ez a lepra dolog? Mechorah, így hangzik héberül ez a betegség. Ami azt jelenti, hogy akiből kijön a rossz. Mocé ráh, szójátékkal élve, kijön belőle a rossz.

De milyen rossz jön ki az emberből? A bölcsek nem máshogy állapították meg, mint a rossz beszéddel. Aki az emberről, az embertársairól, hittestvéreiről, a közösségéről rosszat mond, rossz hírt terjeszt, nemcsak pletykát, hanem olyat is, ami igaz ugyan, de tudja, hogy aki hallja, az amiatt meg fogja gyűlölni, neheztelni fog az embertársára. Akár csak irigységgel, akár más komolyabb gyűlölettel. Ez mind-mind a mechorát eredményezi, mert ő rossz nyelvvel, rossz beszéddel beszélt embertársáról. Miután ezt megtette, ez kijön az ő testén, a ruháján, és a házán, hogyha Bibliát nézzük. Azt mondják rá a rabbik, hogy a Bibliában ez a sorrend direkt fordítva volt. Ahogy az emberek egymást fenyegetik, országok egymást diplomáciában fenyegetik, akkor sosem szankcióval fenyegetnek legelőször, a mai világban talán igen, de régebben mindig háborúval fenyegettek. Legtöbbször csak szankciókat, és egyéb mérsékeltebb büntetéseket helyeztek kilátásba és valósítottak meg. Ami azt jelenti, hogy a Biblia a legsúlyosabbat helyezi előre, és a legfinomabbat a végére.

A valóságban ez általában úgy valósult meg, hogy az embernek kijött ez a betegsége először a házán, ekkor ki kellett pakolni az összes holmiját, bútorát az utcára. Le kellett bontani annak a háznak azt a részét, ahol az kijött. Ha nem hagyta abba a pletykálkodást, és nem bánta meg a bűnét, akkor lebontották a házát. Nem tudott visszaköltözni. Nem tudta az ő hajlékában meghúzni magát. Nem tanult abból, hogy amiért ő titokban a homályban sugdolódzott, rossz hírt terjesztett embertársáról, akkor őneki ki kell költözni az utcára. Ha nem hagyta abba, akkor kijött a ruhájára, és a ruháján terjedt ez el, és a ruháját kellett elpusztítani. Utána, ha ekkor se eszmélt fel, és nem reagált arra, hogy miért történik vele ez a büntetés, a ruhája után átterjedt a testére, és a pap, az akkori kohénja, papja küldte őt ki a táboron kívülre, egészen addig, amíg ott meg nem bánta a bűnét. Ott kellett elszenvednie a kiűzetést, a száműzetést. A sivatagi nép táborozása és letelepedése, azaz újonnan megvalósult szétszedhető, és összerakható pusztai szentély, vagyis a hordozható Éden kert köré szerveződött, és aki ezt a finom szövetet, ezt az új közösséget rongálni akarta, az kizáratott egy időre, kiűzetett ebből az újraalapult Paradicsom kezdeményből. A táboron kívül kellett 1-2-3-4-5 hetet is eltöltenie, amíg el nem múlt a testéről ez a betegség. Mindig kellett jönni ellenőrzésre, hogy már a bűnbánat elérte-e a célját, és meggyógyult-e már ez a fajta elváltozás.

Úgy kell ezt fölfogni, hogy az Örökkévaló a sekináját, a jelenlétét lehelyezte ebbe a szétszedhető és összerakható Éden kertbe, ott volt a frigyszekrény, a frigyláda. Kicsit úgy képzelje mindenki, mint amikor belépünk egy olyan szórakozóhelyre, ahol nem jegyet kapunk, hanem egy pecsétet a kezünkre, és azt UV lámpánál lehet csak látni. Vagy bizonyos fajta fény alatt látszik meg a festék. Ami azt jelenti, hogy azzal, hogy az Örökkévalónak ilyen intenzíven volt jelenléte ott a közösségben, ezek a pletykák meglátszódtak az embereknek a testén, ruháján, és a házán. Most szentély ugyan nincsen, és valószínű, ezért is távol maradt tőlünk ez a fajta látvány, de nem biztos, hogy nincs ez a betegség. Csak nem látszik, mert nincs az a lámpa, nincs az a fény, mondja a zsidó hagyomány. Mindenképpen ezt észben kell tartani, hogy az Éden kertben a tévedés, vagy a keresztény terminus technicussal szólva a bűn úgy jött a világba, hogy az emberek rosszat beszéltek egymásról. Minden bűn, minden háború, minden csapás rossz beszéddel, rossz gondolatokkal kezdődik.

Nem véletlen, hogy a tóráról, a tanításról a Biblia mindig harmatcseppekkel, esőcseppekkel, vízcseppekkel beszél. Mert minden, a világra a rossz is apró lépésekben, apró cseppekben jön el, és a tóra tanítás, az áldás és az élet is apró cseppekkel kezd, és a javítás is mindig ugyanúgy tör a világra.

Volt egy szomorú korszaka a zsidóságnak – több is volt –, de az egyik szomorú korszaka akkor volt, amikor betiltották a tórát. Hadrianus római császár betiltotta a tóra tanulását, és akkor a rabbik kitalálták, hogy olvasson mindenki ezekben a hetekben a heti szakasznak megfelelően prófétai szakaszokat. A prófétai szakasz, ami erre a nevezetes hétre elő van írva, az Naámán, arámiái hadvezér története. Szíria hadvezére Naámán, aki megveri az északi Izrael királyságot, és rabszolgául hozzá szolgálónőnek visznek el egy zsidó lányt. Naámánon is kijön egy bizonyos fajta betegség, nem tudjuk, hogy ő is közel ment-e Izrael földjére, ezért kijön rajta a mechorá, vagy másfajta bőrbetegség tör rá. Itt a Biblia ugyanazt a szót használja, hogy mechorá. Nem tudjuk, hogy ez a rossz beszéd, fennhéjázás, és rossz hír keltés betegsége, vagy pedig csak egy másik bőrbetegség, amit szintén mechorának hívnak. Csak a tanúságtevésekből, és a gyógyulásokból szeretnék kivenni.

Zsidó szolgáló lánya azt mondja neki, hogy él Izraelben egy próféta. Ez az északi királyság. Akkor már ketté van szakadva Izrael északi és déli királyságra. Él északon egy próféta, Elisa, ez általában magyarul Elizeus. Elisa próféta, aki meg fogja tudni mondani, hogy mi a gyógyulásnak nyitja. Szól a győzedelmes hadvezér a királyának, hogy kérjen engedélyt Észak-Izrael királyától, hogy mehessen be az országba gyógyulásért. A király ír az izraeli királynak, hogy bocsássa be a hadvezérét, hadd gyógyuljon náluk. Mire a király megijed, hogy mi van, ha nem gyógyul meg? Mi van, ha nem engedem be? Ez csak egy kötekedés, és már egy hadüzenetet megelőző állapot, hogy csak fogást akar rajtunk találni újra a győzedelmes északi királyság? A próféta megnyugtatja a királyt, hogy erről szó sincsen, nyugodtan jöjjön a hadvezér. Ugyanis a hadvezér felkeresi Elizeust, vagy Elisá prófétát, mire a próféta tárgyal, üzen neki, hogy mártózzon meg a Jordán folyóban. Mártózzak meg a Jordán folyóban? Ezért jöttem le ide, a győzedelmes Szíriából? Nincsenek folyók Szíriában? Sokkal nagyobbak, mint ez! Ez a kis csermely, ez a kis patakocska? Ez a Jordán? Ebben? Nem szoktam fürödni? Mire a szolgálói, akik nem tudom milyen látást kaptak, azt mondják neki: mit veszíthetsz? Ha azt mondta volna neked, hogy menj el az Amazonas mélyére áprilisban, és keresd meg az északi parton nyíló rózsaszín virágokat, és össze kell keverni annak a porát a Himalája hegyén nyíló akármilyen mohával, és az egészet vietnámi levelibékák szemével kell elvegyíteni, ha ezt mondta volna neked, akkor hinnél neki, ugye? Mert mindig az egzotikusban, a különlegesben keressük és hisszük, hogy van a gyógyulás, és ami a kézenfekvő és evidens, ami a lábunk előtt van, és ott van a szívünkön és a szánkban, a megoldás karnyújtásnál közelebb van, az az Örökkévaló, abban nem hiszünk?

Naámán egyébként megtér, miután belemerül a Jordánba, és meggyógyul. Megkérdezi: Most mit csináljak? Most már nem hiszem, hogy az én pogány istenem az Isten! Elisá tanulságképpen azt mondja neki: Menj haza, és miközben muszáj részt vened a helyi életedben, és muszáj eleget tenni az ottani északi kötelezettségeidnek, a kultúrában megmaradva, fordítsd az Isten felé a szívedet!

Ezt azért mondtam, tanításképpen, mert a gyógyulás mindig közel van. A gyógyulás sohasem a távolban van, nem valami extra orvos, vagy különleges gyógyszer fogja elhozni azt, hanem mindig a legközelebb van az orvosság. Azért is akartam elmondani, mert nem a Jordán gyógyított meg nyilvánvalóan senkit. De ami viszont kapcsolódik az e heti ünnepségünkhöz, az Izrael 70. évfordulójához, azt mindenképpen el kell mondanom, hogy rabbiként fontos zsidóknak és nem zsidóknak is úgy tekinteni Izrael földjére, hogy a Szentföld nem cél, nem a Szentföld gyógyít – Isten gyógyít! A Szentföld egy eszköz, ugyanúgy eszköz, mint minden, ami az embert emlékezteti, fokozva hozza, irányítja a gondolatait, hogy azzal foglalkozzon, ami helyes, és nem azzal, ami helytelen, téves, vagy bűnös, vagy félrevisz. Ezért mondom, hogy nagyon sokan esetleg zsidó részről, és néha nem zsidó részről is, furcsán, teológiaiailag rosszul gondolkodnak Izrael állapotáról, Izrael fontosságáról.

Idén Izrael ünnepelte 70. évfordulóját. Izraelben jelen pillanatban 8,8 millió lakos van. Soha ennyi zsidó nem élt még a Szentföldön. Jézus idejében sem, utána sem, előtte sem volt ennyi zsidó lakosa a Szentföldnek. Majd 7 millió zsidó él az országban. A fennmaradó közel 2 millió ember nem zsidó vallású, de izraeli állampolgár. A Szentföldön ebben a pillanatban a többi területtel, Júdával, Samáriával, Gázával együtt – mindenki kapaszkodjon meg – 13 millióan laknak. Az ország harmad akkora, mint Magyarország, harmincezer négyzetkilométer. Izrael a Függetlenségi Napja előtt egy nappal emlékezett meg az áldozatokról, akik elestek. Akik áldozatul estek terrornak, vagy részesei voltak a honvédelemnek az elmúlt évtizedek során. Nem az állam kikiáltásától kezdve van ez a szám meghatározva, az áldozatok száma, hanem 1860-tól kezdve. Mivel 1860-tól kezdve volt egy folyamatos visszaáramlás a Szentföld felé. Nem biztos, hogy jól emlékszem a számra, 23640 áldozata volt eddig 158 év alatt a visszatelepülésnek, a terrornak, a honvédő háborúnak, és egyebeknek. Izraelben estek el keresztények, és talán furcsán hangzik, muszlimok is. Az izraeli hadseregekben harcolnak muszlimok is, keresztények is, nem csak zsidók. Ez egy borzasztó magas szám, de hogy mennyire nem magas, csak összehasonlításként mondom el, hogy egy héttel a Függetlenségi Nap előtt az egyetlen megemlékezése a holokausztnak a Jom ha Soá napja, ott mind a 6 millió áldozatra emlékezünk. Amikor Auschwitz mint halálgyár, a csúcsra volt járva, és legtöbb áldozatot tudta szedni egy nap alatt – ez akkor volt, amikor a magyar zsidókat deportálták, három hónap alatt, áprilistól júniusig –, akkor naponta hatezer embert tudtak ott megölni. Ami azt jelenti, hogy négy nap alatt többet öltek meg, mint Izrael honvédő háborúban 158 év alatt. Talán sokszor jönnek furcsa hírek Izraelből, hogy ott feszültség van, vagy terror van, vagy veszély van. Ha tekintjük a borzalmakat, amelyek 73-74 évvel ezelőtt voltak Európában, vagy Magyarországon, ahhoz képest ezek eltörpülnek. Problémákkal küzd az ország, ez nyilvánvaló, az Izrael országa nem teljesítene ilyen jól és szépen, ha a sok-sok keresztény nem támogatná imájával, vagy akár anyagilag, akik a világ minden részéről támogatják. Mindenesetre én azt mondom, hogyha akarjátok utánozni az izraeli megfogalmazott hivatalos héber nyelvű imát is, amit nem minden zsidó mond el, mert vannak, akik ezzel az imával nem értenek egyet. De abban az imában van egy olyan, hogy nemcsak áldást és békességet, hanem bölcsességet és belátást is kérnek az izraeli vezetésre. Én azt szeretném, hogy amikor ti a szabad nyelvű imáitokkal imádkoztok, akkor ezt is belefogalmazzatok az imáitokba! Köszönöm szépen.

Sandersné dr. Kovács Erzsébet:

Hálásak vagyunk ezekért a szívhez szóló szavakért. Egy igen rövid, de tömör megemlékezés volt arról, hogy Izraelre hogyan tekint az, aki részese ennek a fának és gyökerének, a törzsének és az ágának. Sokan nem látják, hogy miért olyan nagyon fontos, hogy mi Izrael mellett álljunk. Sokan nem látják ezt, és engedjétek meg, hogy nagyon röviden elolvassam ezt a Szentírásból. Mert Isten szava áll meg egyedül. Mi olyan hívők vagyunk, akik megkeressük, és ha meg van írva a Bibliában, akkor megáll. Ha nincs sehol, és nem találjuk, akkor nem áll meg. Akkor azt ember mondhatta, származhatott emberi rendelkezésekből. De Isten így szól az Úr Ábrahámhoz, akinek Ábrám volt akkor még a neve – ez 1Mózes 12-ben van.

1MÓZES 12,1–3.

1. És monda az Úr Ábrámnak: Eredj ki a te földedből, és a te rokonságod közül, és a te atyádnak házából, arra a földre, amelyet én mutatok néked.

Vagyis ekkor még Ábrahám nem tudta, hogy majd milyen jó dolgok készülnek az életében, egyszerűen engedelmességre kellett hagyatkozzon. Ábrahámnak el kellett indulnia abba az irányba, amit az Úr mutatott neki, mindent a háta mögött hagyva. Nem vihette magával a háza népét, egyedül kellett mennie. Isten ígéretet tesz neki:

2. És nagy nemzetté teszek, és megáldalak téged, és felmagasztalom a te nevedet, és áldás leszel.

Vagyis Izrael népére nagyon kevesen tekintenek úgy, hogy Izrael áldás az egész világnak. Isten megáldotta őket oly mértékben, hogy az az áldás, ami ki lett terjesztve az ő életükre és arra a népre, az áldás az egész világnak. Ezért ha jól megy Izraelnek, akkor az egész világ feljebb léphet. Az egész világban áldások lesznek.

3. És megáldom azokat, akik téged áldanak, és aki téged átkoz, megátkozom azt: és megáldatnak tebenned a föld minden nemzetségei.

Isten egyszerű szava ez. Ez olyan egyszerű, hogy ennél egyszerűbben nem lehet elmondani. Ha te áldod az Ő népét, akit kiválasztott, és Ő tudja, hogy miért választotta őket, miért választotta Ábrahámot, miért éppen őt választotta. De szoktam mondani, hogy ha fönt, északon az egyik népet nézte volna ki magának Isten, akkor az egész világ azt az egy népet gyűlölné az ördög befolyásai által. Tehát igazából kivetnivaló nincs a zsidó népben, csak mivel Isten kiválasztotta őket, ezért fordult ellene, és üldözi a zsidó népet végtelen gonossággal, gyűlölettel és minden erejével, ami csak van. Isten meg közben azt ígéri: Megáldom azokat, akik téged áldanak. Vagyis, ha te Izrael mellé odaállsz, és csak egy imát elmondasz, hogy: Atyám, áldott legyen ez az ország, és az ellenség tervei semmisüljenek meg a Jézus nevében! A határokat betakarom szent oltalommal, és a rakéták, amiket kilőnek ellene, forduljanak vissza az ellenség fejére! Ha csak ennyi imát elmondasz, akkor már téged áldások érnek Isten Igéje szerint, mert megáldottad Izraelt. Megáldom azokat, akik téged áldanak, és így folytatja – ezt a részt kevésbé szívesen olvassuk, de ez is igaz: és aki téged átkoz, megátkozom azt. Vagyis Isten megengedi, hogy ha te átkot szólsz, mint ahogy hallottuk az előbb is, ha bárkire szólunk valami rosszat, akkor az leprát hoz reánk.

Tehát, ha te Isten választott népére bármi olyat mondasz, ami nem áldás, akkor az visszajön rád. És megáldatnak tebenned a föld minden nemzetségei. Vagyis Izrael egy olyan nép, amelyben Isten odaadja az áldásait, és azokat az áldásokat terjeszti ki az egész világra. Ehhez nem kell hozzátenni, nem kell belőle elvenni, ezt el kell fogadni. Szeretném, ha mindenki mondaná: Légy áldott, Izrael, a Jézus nevében! Ámen. Nagyon szépen köszönöm. Áldott legyen az Úr Jézus Krisztus!

Hogy megértsük, mit miért teszünk, ez nagyon fontos. Bizony szeretjük hallani a jó híreket, szeretjük hallani a kimenekedéseiket, szeretjük hallani, hogy Isten mellettük áll. Történetek sokasága van, hogy természetfeletti módon kimenekedtek az ellenség gonosz terveiből. Ez ezután is így lesz, mert meg van írva, hogy az Úr mellettük áll, az Ő népe, és oltalmazza őket. Köszönjük Istennek! Nem politizálunk amúgy, ezt hozzá kell fűzni, de amit az Ige ír, ahhoz ragaszkodnunk kell, és azt cselekednünk kell! Aki cselekszi az Igét, az áldott lesz. Ezért szoktunk Izraelbe is eljárni. Már nem mint turisták járunk oda, hanem úgy, mint annak a földnek a szeretői, ahol Isten a Messiást adta az emberiségnek. Megszülte, és testté lett a mi Jézus Krisztusunk ott, Izraelben. Idén is lesz utunk, lehet jelentkezni. Minden esztendőben kimegyünk egy csapattal, úgyhogy erre lehet készülni.

Most jön a következő meglepetésünk, mert nem hallottuk még testvérünket, Csiszér Lacit Igét hirdetni. Most nem énekelni fog nekünk. Majd utána visszamegy és énekel, de most az Igét fogja hirdetni nekünk. Elárulhatok annyit, hogy katolikus körökből vannak a gyökereid? Ma egy ilyen széles skála van nálunk. Hallottuk a zsidó testvérünket, és most következik az a testvérünk, aki katolikus gyökerekből nőtt ki, és szolgál sok keresztény egyházban. Azt hiszem, minden elhívásra nyitott vagy, és elfogadod azokat. Én magam is katolikusként jöttem be a Krisztus Testébe, akkor még nem voltam újjászületve, de katolikus voltam. Úgyhogy most megkérjük Csiszér Lacit, hogy jöjjön ide a színpadra és hadd szólja azt, amit az Úr a szívére adott. Az a mi épülésünkre lesz, a Jézus nevében. Ámen.

Csiszér László:

Dicsőség az Úr Jézus Krisztusnak! Nagy-nagy örömmel és szeretettel vagyok itt veletek. Külön megtiszteltetés, mert én nem vagyok a szavak embere, de mint székely ember, szeretek beszélni. Vagyis azt mondják, hogy nem a bőbeszédűségéről híres a székely ember. De most szeretném veletek megosztani azt, amit Isten a szívemre tett. Igen, valóban katolikus gyökereim vannak, és a jó Isten ott ragadott meg, ott találkoztam az Atyának a szerelmével. Ott találkoztam az Úr Jézus Krisztus szabadító hatalmával. Ott találkoztam a Szent Lélek erejével. Ott is maradtam. Az Úrnak minden lehetséges. Innen rójuk körbe-karikába az egész magyarlakta vidéket azért, hogy azt a názáreti Jézus Krisztust, akit Ő küldött, azt mindenki megismerje, és mondjon neki valamit. Neki két dolgot lehet mondani: vagy azt, hogy igen, vagy azt, hogy nem. A többi tudjuk, hogy honnan van. Az az Ige, amit most így röviden megosztok veletek, János evangéliumának 15-ös fejezetében van, és ott is a 8-as versben. Azt mondja itt Isten Igéje, hogy azáltal dicsőítetik meg az én Atyám, hogy bő termést hoztok, és a tanítványaim lesztek.

JÁNOS 15,8.

8. Abban dicsőíttetik meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremjete; és legyetek nékem tanítványaim.

Ezt nálunk úgy mondják, hogy ez az Isten Igéje, és mindenki rávágja: Istennek legyen hála! Ezt gyakoroljuk el itt is! Elolvasom újra. Azt mondja itt Isten Igéje, hogy azáltal dicsőíttetik meg az én Atyám, hogy bő termést hoztok, és a tanítványaim lesztek. Ez az Isten Igéje, Istennek legyen hála! De nem azért, mert végre befejeztem, hanem azért, mert hálát adunk Istennek, hogy ezt az Igét a szívünkre tette. Ez a mondat Jézustól nagyon-nagyon gazdag. Az első, amivel kezd, hogy azáltal dicsőül meg Atyám. Itt, ezen a ponton azonnal helyre rakja az én szívemet, a te szívedet. Arról van szó ebben a részben, hogy minden, amit teszünk, az Ő dicsőségére van. Azért élünk, azért vagyunk jelen, hogy megdicsőüljön általa az Isten. Nem azért követjük Őt, nem azért szolgáljuk Őt, hogy a reflektorfényben én legyek, hogy mindenki megírja, hogy jaj, de csodálatosan énekelt ez a Laci! Nem, hanem azért, hogy minden dicsőség egyedül Istené legyen. Azért énekelünk, azért szolgálunk, azért tesszük azt, amit Isten ránk bízott, hogy Övé legyen a dicsőség. Halleluja! Nem az enyém!

Persze az ember állandóan kísérthető, és az egyik legsodálatosabb vágya az, hogy ő akar a középpontban lenni. Minden rólam szóljon, hogy a reflektorfények rám irányuljanak, és mindenki elmondja, hogy én milyen jó vagyok. Ma minden erről szól, hogy én, én! A nagy énközpontú világban minden rólam szól, mindenki körülöttem forog, minden azért van, hogy én jól legyek, hogy nekem jó legyen. Ezért a dicsőségvágy nagyon hamar leteperi az embert, uralkodni akar az ember, és így tovább, és így tovább. De minket Isten azért hívott, hogy Ő megdicsőüljön.

Azáltal dicsőül meg Atyám. Minden, amit teszek, az nem értem van, nem azért, hogy én boldog legyek, hanem, hogy megdicsőüljön az Atya. És ebben kerülök én is helyre, hogy mindenben úgy akarok élni, hogy az Ő dicsőségére legyek. Hogy mindent úgy akarok tenni, hogy az Ő dicsőségére legyen. És képzeld el, ebben boldog leszek! Tehát azáltal dicsőül meg Atyám, hogy bő termést hoztok, és a tanítványaim lesztek. Ez a két dolog nagyon érdekes Isten Igéjében, hogy össze van kötve. Össze van kötve a bő termés, és hogy tanítványaim lesztek. Miért? Mert ez a kettő úgymond egymást generálja. Ha nincs az egyik, nincs a másik. Ha nincs a másik, nincs az egyik. Azáltal dicsőül meg Atyám az én életemben, azáltal dicsőül meg Isten az én életemben, hogyha mi lesznek? Tanítvány leszek, és gyümölcsöt hozok. Ez nagyon-nagyon jó!

Jó pár éve ott lenn élünk egy kisváros, Kecel mellett egy tanyán, és vannak ilyen évek, meg olyan évek. Hol van gyümölcs a fán, hol nincs. Az idén nem sok barackvirágot láttam –, lehetséges, hogy lesz fánként két-három barack. De remélem, hogy a mi keresztnységünk nem ilyen, hogy néha-néha van rajta gyümölcs. Egy, kettő, három úgy akad véletlenül. Nem, hanem azt mondja, hogy bőséges termést hoztok. Úgy, hogy roskadoznak az ágak, fel kell támogatni őket, mert annyi a gyümölcs rajta. De mindez annak a gyümölcsnek, hogy először tanítvány vagyok. Elfoglalom a helyemet az Isten országában. Nem én vagyok a király, hanem Jézus a király. Nem rólam szólnak a dolgok, hanem Róla szólnak. Tanítvány leszek! Jézus Krisztus tanítványa leszek! Ki az, aki tanít engem élni?

Nagyon sokan akarnak ma tanítani élni. Például van, aki úgy imádkozik, hogy a tévé az én pásztorom, és így tovább. Észre se veszik, de tanít élni a tévé, hogy hogyan kell élni.

A minap elmentem a telefon szaküzletbe. Elromlott a telefonom, hát mit tegyek? Kell venni másikat. Ott beszélgettünk erről-arról, és mondja nekem az emberke – mert ugye ott a tanyán az internetvilág az elég óvatos –, hogy vegyünk egy olyan csomagot, hogy van benne 1000 tévécsatorna. Én meg mondom neki: Nem nézünk tévét! De ő mondja tovább, hogy mennyi csatorna van, és milyen jó lesz az, amikor nézi. Mondtam neki, hogy nem nézünk tévét. Azt a kicsi időt, ami akad, azt nem akarom arra a hülyeségre pazarolni, hanem legalább az asszonnyal játszok, és a gyermekekkel. Láttam, hogy lefagyott a rendszer. Megkérdezte: Maguk nem néznek tévét? Mondtam, hogy nincsen. Vagyis van, ott fent, a szekrény tetején, már évek óta ott porosodik. Majd tavasszal kotlókat ültetek benne, hátha lesz csirke.

Szóval nagyon sokan akarnak ilyen élettan leckét venni, de ki az, aki minket tanít élni? Az maga az Úr Jézus. Az Úr tanít élni minket. Hála a Szent Léleknek, hogy az élet minden területére van olyan tanácsa, hogyha úgy csináljuk, akkor boldogok leszünk. Ő tanít élni minket! Azáltal dicsőül meg Atyám, hogy bő termést hoztok, és a tanítványaim lesztek. Tőle akarunk tanulni élni. Nem csak itt a gyülekezetben, hanem ilyen 24/24 órás keresztények akarunk lenni. Székelyföldön, amikor bejött ez a nagy nonstop világ, addig ott nem ismertük, hogy nonstop. Az öreg nyitott egy boltot, és hát, mint székely nem írhatta ki azt, hogy nonstop. Azt írta ki, hogy feszt nyitva. Mi magunk is ilyen fesztkeresztények vagyunk. Érted? Feszt az Úr követői vagyunk. A legapróbb dolgoktól a legnagyobbakig. Amikor otthon leveszed a gyermekről a kakis pelust, akkor is. Amikor kiállsz és zenélsz, akkor is. Amikor kimész és dolgozol, akkor is. Ilyen 24/24 órás keresztények vagyunk. Azáltal dicsőül meg Atyám, hogy bő termést hoztok, és a tanítványaim lesztek. Mit jelent Krisztus tanítványának lenni? Azt, hogy úgy élek, mint Ő. Amit Ő szeret, azt szeretem én is. Amit Ő nem annyira, azt én sehogy se. Amire Ő igent mond, arra én is igent mondok. Amire Ő nemet mond, arra én is nemet mondok. Ezért mondja nekünk: A ti beszédek legyen igen, igen, nem, nem, ami ennél több – honnan van? Onnan. Mit jelent azt, hogy tanítványa vagyok? Azt, hogy úgy élek Istennel, mint Atyával. Jézus mindig ezt mondta: Abba. Mindennapos ez. Közel jön Isten, és átölel.

Úgy akarok élni Istennel, mint Atyával, mert Isten országa kapcsolatokból áll. Azt mondja: Isten országa köztetek van. Nem valahol itt vagy ott, hanem köztetek. Ez mit jelent? A kapcsolatainkban. Igaz? Mert az életünk nagyjából ebből áll. Kapcsolatokból áll. Egy tanítványnak milyen a kapcsolata Istennel, mint atyával, a Szent Lélekkel, Jézussal. Aztán kapcsolata van a többi emberrel, a testvérekkel. Aztán kapcsolata van a világ dolgaival, mert valamilyen szinten kapcsolódunk. Nem tudtunk volna ide feljönni, ha nem lenne szekér, nem lenne benzinkút. Gyalog ideértünk volna, pár nappal előtte el kellett volna indulnunk. Kapcsolatunk van a dolgokkal, a teremtett világgal.

És a másik: milyen a kapcsolatom önmagammal? Belenézel a tükörbe minden reggel, és elkezdesz félórát hallelujázni: Isten gyönyörű teremtménye! Halleluja! Örölsz annak, aki vagy. A tanítványságunk azt jelenti, hogy ezeket a kapcsolatokat úgy éljük meg, ahogy Isten előtt kedves.

Kapcsolatom van Istennel, mint Abbával, mint Apucival. Jézussal, mint Mesteremmel, mint Tanítómmal. A Szent Lélekkel, aki vezet engem az életem minden területén. Kapcsolatom van önmagammal. Szeretem úgy önmagam, mint ahogy Isten szeret engem. És nem teszem le magamat. Kapcsolatom van az embertársammal, őt testvéremnek nézem. Úgy kapcsolódok a világ dolgaihoz, a teremtet világhoz, ahogy ez Őelőtte kedves. Ezt jelenti tanítványnak lenni.

Ennek gyümölcsként pedig jönni fog a bő termés. Ez mit jelent? Azt, hogy az életem által mások is megismerik Istent. Meg fogják kérdezni: Te, mi ez a reménység az arcodon ebben a nem mondok jelzöt, milyen világban? A te életed által, ahogy élsz, ahogy megéled ezt a csodálatos kapcsolatot Istennel, úgy mások is jönnek, és kérdezik: Te, mi ez az életedben? Mi ez a reménység? Volt olyan – régebben tartottunk ilyen kis missziós kurzust –, ahol volt egy olyan rész, hogy most rohanjál ki az utcára, és akivel találkozol, annak semmit nem kell mondanod, csak azt, amit Isten veled tett. Jött vissza egy fiatal, és azt mondta, hogy úgy jártam, hogy jöttek oda hozzám az emberek, és kérdezték, mi ez a különleges öröm az arcodon? Azt mondta, hogy nem kellett odamennie senkihez, mert hozzá mentek oda az emberek, és el kellett nekik mondania. Mert akkor, hogyha Krisztus tanítványai vagyunk, akkor az életünk elkezd termést hozni. Bőséges termést hozni!

Az Apostolok cselekedeteinek 2. fejezete így záródik: az Úr pedig naponként vezetett oda hozzájuk olyanokat, akik engedték, hogy megmentsék őket. Naponként! Ez vár ránk. Ha Krisztus tanítványai vagyunk, ha az Ő tanítványai vagyunk, akkor bő termést hozunk. Előttünk van egy olyan magyar nép – mert mi ennek a szavát tudjuk szólani, és ezt remélem, meg is értik –, akinek a szívét elrabolta Isten. Olyan magyar nép van előttünk, akinek, miközben istentiszteleten van, a szíve nem távol van, hanem ott van. Olyan magyar nép van előttünk, aki Istent Istennek nevezi. A Teremtőt Teremtőnek, és önmagát teremtménynek. Azáltal dicsőül meg az én Atyám, hogy bő termést hoztok, és a tanítványaim lesztek. Éljük ezt, és lássuk meg Isten akaratát egyre teljesebben! Ámen.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

